

Hvis det nemlig skabte Fordele for Tiendehynderne uden at forurette Tiendehynderne, saa vilde den tredje Fordring komme til at ske Fyldest. Jeg skal imidlertid ikke paa Sagens nuværende Standpunkt komme nærmere ind paa en Kritik af Forslaget, hvad der for Resten nok kunde være Anledning til paa flere Punkter. Det skal jeg opsætte til senere i det Haab, at det Udvalg, som kommer til at behandle Sagen, vil tage Hensyn til, at de Fordringer, jeg her har omtalt, dog i nogen Maade komme til at ske Fyldest inden Forslaget kommer frem igen til næste Behandling.

N. Andersen (Listed Amts 3dje Valgkreds): Anledningen til, at jeg har begæret Ordet, er aldeles ikke den, at jeg vil tale om den Sag, der ligger for, jeg vil kun med ganske faa Ord svare det ærede Medlem for Københavns Amts 4de Valgkreds (Alberti). Det ærede Medlem forsøgte nu paa ny, ligesom andetsteds tidligere, at omstøde de Tal, som jeg benyttede under Behandlingen af det af ham stillede Forslag om Frafaldelse af Skatter, men det kan ikke nytte noget, at det ærede Medlem nok saa tit gør dette Forsøg, for mine Tal ere korrekte. Jeg brugte blandt andet i min Omtale af det ærede Medlems Lovforslag oplysningsvis de Ord, at jeg havde, for at danne mig en Mening om Forslagets Virkning, undersøgt, hvilket Hartkorn 12 af vore største Lensbesiddere sad inde med, for at komme under Vejrs med, hvor meget det ærede Medlems Lovforslag betød for disse 12 Mænd i Bøge, og det viste sig da, at de af mig nævnte 12 Lensbesiddere vare i Besiddelse af i alt 17,070 Tdr. Hartkorn, Alger- og Engshartkorn, hvilket udgør i Gennemsnit 1,422 Tdr. Hartkorn for hver, og altsaa, hvis Lovforslaget var blevet til Lov, et Beløb af 12,447 Kr. Jeg erkendte den Gang straks, at hele Beløbet muligvis ikke gik direkte i Lensbesiddernes Lomme, dels fordi noget af Hartkornet er Bøndergods, og dels fordi en Del af Gaardene rimeligvis ere bortforpagtede, men jeg udtalte den Gang, og det tilføjer jeg mig at gentage, at til syvende og sidst bliver det dog Lensbesidderne, der komme til at hæfte for Statskatterne. Det ved det ærede Medlem lige saa godt som jeg. Naar der er en saadan Nødstilstand til Stede, at det overhovedet kan blive motiveret og berettiget at eftergive Statskatterne, er det til syvende og sidst ikke disse Fæstere eller Forpagtere, man eftergiver Skatterne, men det er Lensbesidderne og ingen anden, da det er dem, der hæfte for Statskatterne. Det vil det ærede Medlem

ikke kunne bestride, og derfor er det unyttigt at komme ind paa en Modsigelse af de Tal, jeg har benyttet, for de ere rigtige.

Alberti: Det ærede Medlems Tal ere kun rigtige under den Forudsætning, at disse Forpagtere og Fæstere ere saa flet stillede, at de ikke kunne betale Statskatterne, saa at de paagældende Lensbesidderes Forpligtelse til at svare Skatterne for dem indtræder. Men det er ikke Forudsætningen for Lovforslaget, fordi man udtaler, at Landbruget befinder sig under vanskelige Vilkaar og derfor trænger til al den Støtte, det fra enhver Side kan faa. Altsaa mener jeg, at det ærede Medlem har fuldstændig Ret i sin Opfattelse, at der ved dette Forslag skulde være tiltænkt at give en saadan Gave til Lensbesidderne.

N. Andersen (Listed Amts 3dje Valgkreds): Jeg skal slutte mig til det ærede Medlem, at den Forudsætning, som han ganske rigtig hentydede til, benyttede jeg netop i min Anvendelse af de omtalte Tal. Jeg sagde den Gang udtrykkelig, at naar man forudsætter, at der er en saadan Nødstilstand til Stede, at den berettiger Lovgivningsmagten til at gaa til en saadan Forantaltning som den at eftergive et halvt Aars Skatter, er Situationen saa fortviolet, at det er Lensbesidderne, som komme til at hæfte for Skatterne, thi saa ere Bønderne og Forpagterne allerede saa udnyttede, at der ingen Sikkerhed er for, at de ville kunne klare sig længere, endlige betale en Skat, som de let kunne vælte over paa Godsejerne.

Formanden (Høgsbro): Det ærede Medlem for Københavns Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Alberti: Uoverensstemmelsen mellem det ærede Medlem for Listed Amts 3dje Valgkreds (N. Andersen) og mig ligger altsaa deri, at det ærede Medlem har forudsat en fejl Forudsætning fra min Side ved Indbringelsen af Lovforslaget. Hvis jeg nemlig havde forudsat, at disse Forpagtere og Fæstere vare saa langt nede, at de ikke kunde betale deres Skatter, saa at disse maatte falde over paa Lensbesidderne, vilde jeg ganske sikkert ikke have indbragt Lovforslaget; men jeg er gaaet ud fra, at de vel kunde betale disse Skatter; men at det kunde være en god og berettiget Vindring i deres vanskelige Forhold, at Skatterne bleve dem eftergivne for et halvt Aar.